

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ: «MARITANA», comédie
τρίπρακτη—Θέατρο Κυβέλης.

Ἀκούραστος, καθὼς πάντα, ὁ κ. Ξενοπούλος, δὲν ἔλειψε καὶ τὸ φετεινὸ καλοκαίρι νὰ μᾶς δώσῃ μιὰ δροσερὴ *comédie*, ἓνα κομμάτι παρμένο ἀπ' τῆς ζωῆς, μιὰ περιπέτεια ποὺ ταλαντεύεται ἀνάμεσα στὰ γέλοια καὶ στὰ δάκρυα, γιὰ νὰ καταλήξῃ στὸ τέλος σὲ μιὰ ἱκανοποιητικὴ καὶ φυσικὴ λύση. Ἡ Μαριτάνα, ὁμορφὴ Πολίτισσα, τραγικὰ ἐγκαταλειμμένη ἀπ' τὸν νεαρὸ ἔραστή της, τὴν ὥρα τοῦ γάμου, δγάζοντας τὰ στέφανα, ὀρκίζεται, στὴ συμφορὰ της, νὰ τὸν ἐκδικηθῇ, ἐκτὸς ἂν ξαναπέσῃ στὴν ἀγκαλιά του Ἀρχίζει ἀναζητῶντας τὸν μὰ δταν τυχαῖα τὸν ξαναβρίσκει στὴν Ἀθήνα, παντρεμένο μὲ μιὰ πλούσια κόρη, ποὺ δὲν τὴν ἀγαπᾷ, ἐπιπόλαιον, διεφθαρμένο ψυχικὰ σὲ ἀπίστευτο βαθμὸ, ἓναν *coureur* χυδαῖο ποὺ κι' δταν τὴν ξαναγνωρίζει τῆς προτείνει νὰ τὴν κάνῃ... ἐρωμένη του, — τότε ἐννοεῖ πὼς εἶνε κατώτερος κι' ἀπ' τὴν ἐκδίκησὴ της, ἀνάξιος καὶ γιὰ τὸ μῖσος της. Ὡραῖες ψυχολογικὲς στιγμὲς, μετὰπτώσεις, ζυμώσεις ἐσωτερικὲς, διαγρυφῆ τύπων καὶ χαρακτήρων, ποὺ ὁ συγγραφεὺς εἶχε ἐπαρκέστατα διαγράψει καὶ ποὺ ἡ κ. Κυβέλη, γιὰ τὴν ὁποία καὶ τὸ ἔργο εἶχε γραφῆ, ἐγέμισε, συνεπλήρωσε καὶ φυσικὰ ἐζωντάνεψε. Μεθαύριο μιὰ ἄλλη Κυβέλη θάρθει νὰ τὰ ξαναζωντανέψῃ, ἀργότερα ἄλλη, ἀργότερα ἄλλη...

Ὅλο αὐτὸ τὸ ἔργο, ἀναπτυγμένο μὲ ἱκανοποιητικώτατη σκηNIKῆ οἰκονομία, δὲ βρίσκομε νὰ ὑστερῇ καθόλου ἀπ' ὅλη τὴν μακριὰ σειρὰ τῆς θεατρικῆς ἐργασίας τοῦ κ. Ξενοπούλου. Γιὰ ὅσους εἶδαν τὴν *comédie* στὸ θέατρο, κάθε κρίση περιτεύει· ὅσοι ὁμῶς διάβασαν τὴν ὑπόθεσιν στίς ἐφημερίδες καὶ τίς ἐντυπώσεις τῶν κριτικῶν, λυπήθησαν ποὺ δὲν εἶδαν αὐτὴ τὴ φορά, μέσα σὲ τόσες πρόχειρες, οὔτε μιὰ σοβαρὴ κριτικὴ, γραμμὴν μὲ τὴν προσοχὴ καὶ τὴ φροντίδα ποὺ τῆς ἄξιζε. Ἐμᾶς τοῦλάχιστον μᾶς πικραίνει ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς αὐτὸ. Ἀπὸ τόσους θεατρικοὺς συγγραφεῖς, ἄλλοι ἔγιναν δημοσιογράφοι, ἰδιοκτῆτες ἐφημερίδων, ἐπιθεωρησιομήχανοι, ὅ,τι δὴποτε ἄλλο· ὁ κ. Ξενοπούλος ὁμῶς, κ' ἓνας-δυὸ ἄλλοι ἴσως, ἀπέμεινε ὡς τώρα θεληματικὰ πιστὸς στὴν ἐργασία του, στὴν τέχνη καὶ στὸ θέατρο. Καὶ μόνον αὐτὸ ἐπιβάλλει ἓναν σεδῶσμὸ στὸν ἄνθρωπο αὐτὸν, ποὺ δὲν πρέπει νὰ πρῶγνωρίζουν οἱ κριτικοὶ του, δταν κάθωνται στὸ γρῶφεῖο τους νὰ τὸν κρίνουν....

T. ΑΓ.—